

این متن از سایت دانشنامه حوزوی "ویکی فقه" اخذ شده است.
برای آشنایی و استفاده بیشتر به نشانی www.wikifeqh.ir مراجعه فرمایید.

اشتراک (منطق)

اشتراک یکی از [اصطلاحات](#) به‌کار رفته در [علم منطق](#) بوده و به معنای [نسبت](#) معانی دارای [وضع](#) مستقل یک لفظ با آن لفظ است.

فهرست مندرجات

- ۱ - توضیح اصطلاح
- ۲ - اقسام مشترک
- ۳ - پانویس
- ۴ - منبع

توضیح اصطلاح

هر گاه یک لفظ برای چندین [معنا](#) مستقلاً وضع شده باشد آن لفظ را به مقایسه با یکی از معانی مزبور «[مجل](#)»، و به مقایسه با همه یا بیشتر از یکی، «[مشترک](#)» نامند و نسبت بین معانی با این لفظ را «اشتراک» خوانند؛ مانند: لفظ عین، عجز و امثال آن در [عربی](#) که برای لفظ اول، هفتاد و برای لفظ دوم، هشتاد معنا نقل شده است.

اقسام مشترک

تبصره: این قسم مشترک را در [اصطلاح](#)، «[مشترک لفظی](#)» می‌خوانند و در قبال آن، «[مشترک معنوی](#)» است که مقصود از آن، [کلی متواطی](#) یا مطلق کلی است.

^[۱] مجتهد خراسانی (شهابی)، محمود، رهبر خرد، ص ۴۱.

^[۲] مظفر، محیر ضا، المنطق، ص ۴۸.

^[۳] مظفر، محیر ضا، المنطق، ص ۴۸۴.

پانویس

۱. [↑] مجتهد خراسانی (شهابی)، محمود، رهبر خرد، ص ۴۱.

۲. [↑] مظفر، محیر ضا، المنطق، ص ۴۸.

۳. [↑] مظفر، محیر ضا، المنطق، ص ۴۸۴.

منبع

بایگ‌های بیت اطلاعات علوم اسلامی، برگرفته از مقاله «اشتراک»، تاریخ بازبینی ۱۳۹۵/۱۱/۴.

رده‌های این صفحه: [اصطلاحات منطقی](#)